

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Свобода" 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
Телетайп: (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
Телетайп: (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 38. ДЖЕРСІ СІТІ НЬЮ ЙОРК. СУБОТА, 16-го ЛЮТОГО 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 16, 1980 No. 38. VOL. LXXXVII.

Д-Р І. ФЛИС І Д-Р М. КУРОПАСЬ МАЛИ ЗУСТРІЧІ ЗІ СОЮЗОВЦЯМИ МІННЕАПОЛІСУ

Міннеаполіс, Мінн. — У п'ятницю і суботу, 25-26-го січня ц. р., цей осередок українського життя відвідали головний представник УНСоюзу д-р Іван Флис і заступник головного представника д-р Мирон Куропась та двічі зустрілися з урядовцями Відділу УНСоюзу, які становлять місцевий Окружний Комітет.

Крім того, д-р Флис і д-р Куропась відвідали з іншими місцевими громадськими діячами Центр дослідів історії імміграції до ЗСА, що його очолює проф. д-р Рудольф Веколі.

Д-р Куропась також був головним промовцем на святкуванні роковин Української Державності.

У перших нарадах, які відбулися у п'ятницю, увечері 25-го січня, в залі української православної церкви св. Михайла, взяли участь понад 30 представників Відділу УНСоюзу та місцевих громадських активістів. Народи відкрив І. Папіж, а ними проводив Михайло Каркоць. Секретарював Ярослав Карп'як.

Д-р Флис, подавши загальний стан УНСоюзу та його багатогранну діяльність історично, що зкінцем минулого року загально-майно УНСоюзу переступило суму 44 мільйони доларів, проаналізував деякі невідрадісні організаційні стани, що виникає з того факту, що УНСоюз за-

(Закінчення на стор. 3)

Відзначення Річниці Державності й Соборності в Бостоні

Під світлою: губернатор штату Массачусетс Едвард Дж. Кінг підписує Прокляцію. Стоять (зліва направо): Володимир Гетманський, о. декан Петро Огірко, Ольга Шудлюк, д-р Іван Дідюк, Василь Мігван, Марія Галонжжа, інж. Конрад Гусак, д-р Любомир Гайда та о. протоієрей Микола Немерижський.

Бостон, Масс. (Іван Дідюк). — Відділ УККА в Бостоні влаштував Свято Державності й Соборності України, яке відбулося 27-го січня. Вже 11-го січня урочисто підписали Прокляцію Дня Української Незалежності губернатор штату Массачусетс Едвард Дж. Кінг та посади міста Бостону Кевін Байт.

У неділю, 20-го січня українська радіовислівня в Бостоні, якою керує Іван Кецул при допомозі Христини Саган-Зомерс, передавала радіо добре підготовану програму з нагоди Свята Незалежності, в яку входили промови, декламації та спів.

Вівторок 22-го січня був великим днем українців міс-

(Закінчення на стор. 3)

В Нью Йорку померла св. п. паніматка Єліконіда Базилевська

Нью Йорк, Н.Й. — У четвер, 14-го лютого 1980 року, тут упокоїлася в Бозі на 75 році життя св. п. паніматка Єліконіда Кіндратівна Базилевська, дружина о. протоієрея Володимира Базилевського, настоятеля українського православного собору св. Володимира в Нью Йорку.

Похоронні відправи розпочнуться Панахидою в суботу 16-го лютого о год. 7-ї ввечера в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вулиця і в

(Закінчення на стор. 3)

У РІЧНИЦЮ ВЕЛИКОГО ПРЕЗИДЕНТА ЗСА ДЖОРДЖА ВАШІНГТОНА

GEORGE WASHINGTON — ДЖОРДЖ ВАШІНГТОН
22-го лютого 1732 — 14-го грудня 1799

...коли
Ми діждемося Вашингтона
З новим і праведним законом?
А діждемося таки колись!
Тарас Шевченко

Делегація Централі КУК відбула наради в Оттаві з Департаментом Праці й Іміграції

Вінніпег, Канада (КУК). — Шестичленна делегація Централі КУК 24-го січня відбула з Департаментом Праці й Іміграції в Оттаві наради, підготовкою яких займався виконавчий директор Централі КУК на протязі двох місяців.

Під час цієї ділової зустрічі з найвищими представниками зазначеного Департаменту, яка тривала дві і пів години, Делегація Централі КУК переговорила в деталях всі можливі питання в Канаді українських біженців, які мають нагоду відістатися на Захід із Советського Союзу чи сателітних держав Східної Європи.

В нарадах брали участь від Департаменту Праці й Іміграції Дж. Біссет — генеральний директор Закордонного Відділу, М. Стоне — шеф Східно-європейського Бюро, д-р Е. Зіглер —

голова Дорадчої Комісії Статусу Біженців, Р. Касел — директор цієї Комісії, Р.Г. Мекінтош — директор операцій Закордонного Відділу, Д.Р. Гілл — директор Секції Закордонної Політики, і К. Торлаксон — представник Департаменту Закордонних Справ.

До складу делегації Централі КУК входили: А.І. Яремович — ген. секретар Екзекутиви і голова делегації, та д-р С.Яр. Кальба — виконавчий директор Централі КУК; обидва з Вінніпегу, і з Торонта: М. Вавришин — заст. президента

Централі КУК, д-р О. Рудзік — голова Торонтонського Відділу КУК, адв. І.В. Бардин — правний дорадник Централі КУК, і Б.А. Микитюк — голова Канадської Української Іміграційної Служби, складової організації Централі КУК.

ЄГИПЕТ ВИШКОЛЮЄ АФГАНЦІВ ДЛЯ БОРОТЬБИ ПРОТИ ПРОСОВЕТСЬКОГО РЕЖИМУ В АФГАНІСТАНІ

Каїро, Єгипет. — Представник єгипетського уряду та міністерства оборони заявили на пресовій конференції, що єгипетський уряд вишколює афганців на своїх військових базах для боротьби проти просоветського уряду, наставленого Москвою перед інвазією Афганістану.

Ген Камаль Гассан Алі, міністер оборони, заявив, що вишкіл афганських повстанців є вже в русі, хоч він не сказав, скільки афганців бере участь у вишколі та на яких військових базах. Ще в січні ц. р. Мунсур Гассан, міністер інформації, заявив, що Політичне бюро крайової Демократичної партії, яка є партією президента Анавара Садата, рішило вишколювати афганських повстанців для боротьби проти ставлеників Москви в їх країні.

Рішення Єгипту давати мілітарну допомогу афганістаським повстанцям є згідне з далекоглядним поглядом президента Садата, що Советський Союз намагається обступити колом Єгипет і інші арабські країни, і що всі арабські країни повинні об'єднатися проти росіян та їх агресивної політики.

У відповідь на советську інвазію Афганістану президент Садат наказав зменшити персонал советської амбасадати та вигнав з

країни решту советських цивільних „спеціалістів.”

Повторюючи становище президента Садата, ген. Алі сказав, що для своєї власної оборони, як теж оборони Близького Сходу, Єгипет потребує модерного американського озброєння, а головним найновіших американських бойових літаків типу Ф-15 і Ф-16. Досі Єгипет одержав 22 американських літаків типу Ф-4 Фантом, а 13 додаткових таких літаків є в дорозі до Єгипту; крім того єгипетська армія одержує напівпанцерні військові авта та протилетунські ракети. Як відомо, єгипетська армія була майже в цілості озброєна советським устаткуванням ще з часів 1950-их років. Тепер з поступовою модернізацією армії це перестаріле советське військо вивільнюється Єгипет перепродує таким державам, як Оман, Судан та Заір.

Після підписання єгипетсько-ізраїльського мирового договору американський уряд обіцяв Єгиптові суму на 1.5 мільярда доларів у валютних кредитах на час трьох років. Додано до цієї суми ще 1.1 мільярда дол. мілітарного кредиту в останніх місяцях.

Стан теперішньої єгипетської армії разом з резервами становить 500,000 воїків, що є кількісно найбільшою мілітарною силою на Близькому Сході.

Ліберальна партія Канади висловила за програмою багатокультурності

Вінніпег, Ман. (КУК). — Названому листі зокрема підкреслено:

—Що Ліберальна партія стоїть на становищі сприяння розвитку різноманітних груп і їхніх культур під опікою окремого міністра для справ багатокультурності, бюджет якого в роках 1978-79 переступив суму сім і пів мільйона доларів; —Що для включення представників етнічних груп у процес децизій уряду в тих справах, Федеральний уряд тієї партії був покликаний Каїні прем'єр-міністер П. Е. Трудо.

(Закінчення на стор. 3)

СВЯТОСЛАВ КАРАВАНСЬКИЙ І НІНА СТРОКАТА- КАРАВАНСЬКА ВІДВІДАЛИ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В ТОРОНТІ

Ніна Караванська

Вінніпег, Ман. (КУК). — На запрошення Централі КУК і торонтонського Відділу КУК під головуванням д-ра О. Рудзіка, 1-го лютого Святослав і Ніна Караванські, вперше від часу їх звільнення й переїзду до ЗСА — відвідали Канаду для зустрічі з українською громадою в Торонті. В програму зустрічі включено: прес-конференцію для українських і не-українських представників, засідання Комісії Прав Людини при СКВУ під головуванням пані О. Ковальської, привітальний обід в Колеті св. Володимира, і зустріч з українською громадою, яка відбулася 3-го лютого в залі Центральної технічної школи при участі біля 700 осіб.

У привітанні дорогих гостей з України, ред Н. Караванська заступник президента Централі КУК з Вінніпегу, між іншим сказала: „Наші гості з України, ті, що прибули сьогодні, і ті, що прибули раніше, як Леонід Плющ, генерал Петро Григоренко, Надія Світлична, Валентин Мороз, Петро Вінес, Раїса Мороз, і ті, що прийдуть завтра й післязавтра, своїми особистостями дають нам образ української людини в Україні. В імені Екзекутиви

Проголосити 1980 рік для української преси Роком Українського Політ'язня, використовуючи кожний тиждень для акції в обороні окремих українських політ'язнів.

Висвітлювати діяльність Міжнародної Амнестії і тим самим активізувати її працю, включаючи не українців до оборони українських політ'язнів, і

Спільно з афганцями та їх союзниками розробити ряд акцій, висвітлюючи події в Афганістані як такі, що вже мали місце перед тим в історії загарбницької імперії Москви.

Американська делегація осуджує ССРСР на Конференції ОН для Прав Людини в Женеві

Женева, Швайцарія. — Американська делегація, виступаючи в імені американського уряду, засудила советську інвазію Афганістану як „арогантську та безвідповідальну агресію” і виставила всі інші делегації, що беруть участь в конференції Комісії Прав Людини ОН, щоб вони піддержали резолюцію Пакістану, домагаючись негайного і беззастрешного відтягнення советських військ з Афганістану.

„Советський Союз і його маріонетки мусять понести відповідальність за їхнє зухвалі нехтування основних прав і свобод” — говорив Джером Дж. Шестак, голова американської делегації.

„Ми не сміємо покинути ці засідання без суворого осудження тієї аrogантської та безвідповідальної агресії. Ця інвазія та пізніша окупація країни Советським Союзом безвідпови-

дально загрожує світовому миру і являє собою великий виклик для стабільності тієї частини світу, часто повної напруги, та загрожує міжнародній безпеці в цілому, коли світ не може ризикувати тією безпекою.” — говорив Дж. Шестак.

Він далі твердив, що найосновніші громадянські, політичні, соціальні і економічні права афганського народу є підпорядковані волі і цілям чужинської потуги, що є поважною загрозою для світового миру.

Делегації 43-ох держав мають голосувати над пропозицією Пакістану про застосування Советського Союзу.

(Дж. Шестак є також головою Міжнародної Ліги Прав Людини в Нью Йорку, він і його організація співпрацює з окремими українцями по лінії прав людини — ред.)

Виховують молодь в дусі мілітаризму

Київ. — Тут уже десять років існує університет майбутнього воїна, навчання у якому передає юнакам знання різних питань воєнної історії, ближче познайомлює з військовою службою, щоб краще їм підготуватись до неї, — інформує київська „Радянська Україна”.

Ось недавно в залі цього університету зібралися молодші і учні старших класів — „допризвичники”, щоб прослухати лекцію на тему: „В.І.Ленін про захист соціалістичної Вітчизни”. Змістом цієї лекції була розпо-

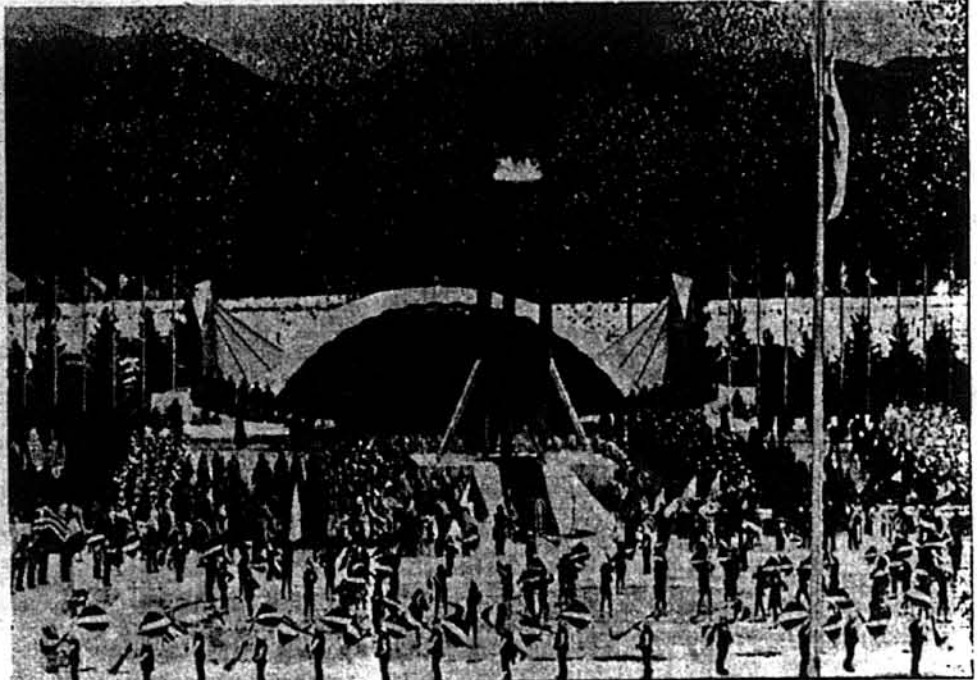
(Закінчення на стор. 3)

У ЛЕЙК ПЛЕСИД ПОЧАЛИСЯ ХІП-І ЗИМОВІ ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИЩА

Лейк Плесид, Н. Й. — Понад 1,200 атлетів з 37-ох країн беруть участь у ХІП-их зимових Олімпійських Ігрищах, що їх відкрив тут у середині, 13-го лютого, віцепрезидент ЗСА Волтер Мондейл в імені президента Джіммі Картера під час урочистих церемоній і запалення вічного олімпійського полум'я.

Сподівання 18-членної екіпи Тайвану, що найвищий касаційний суд штату Нью Йорк уневажнить раніше рішення Міжнародного Олімпійського Комітету і дозволить їм змагатися під назвою „Республіка Кітай” — не здійснилися, бо напередодні відкриття ігрищ цей суд піддержав рішення МОК-у. Пропозицію МОК-у, щоб вони виступали під олімпійським прапором і назвою Тайван — спортсменів Національного Китаю відкинули і виїхали з Лейк Плесид.

Церемонії відкриття почалися у пополудневих годинах вмаршуваним дружин з їхніми прапорами під звуки оркестри. Спортсменів вітали губернатор Нью Йорку Гю Кері, який також представляв віцепрезидента Мондейла. Крім нього коротко промовляв голова МОК-у Лорд Кілланін та голова місцевого організаційного комітету о. Бернард Фелл.

Під час відкриття зимових Олімпійських Ігрищ у Лейк Плесид.

Посадник міста Інсбрук, Австрія, де відбувалися ХІП-і ігрища в 1976 році, задержуючи тяглість олімпійського духа, передає прапор з попередніх ігрищ посадникові містечка Лейк Плесид, яке вже раз гостило ці ігрища в 1932 році.

Кульмінаційною точкою церемонії відкриття було запалення вічного вогню, що його доконав д-р Чарлс Карр з Тусону, Арізона. Згідно з традицією, смолоскип

запалений у вічному олімпійському полум'ї в Атені, Греції, де зародився олімпійський рух в старинних часах, був перенесений бігунами і перевезений літаком до штату Вірджинія, а звідти до Лейк Плесид. У цьому останньому етапі взяло участь 52 бігуни і вони з-поміж себе обрали д-ра Фелла на почесну функцію запалення вічного вогню на стадіоні ігрищ під звуки олімпійського гимну.

Після зложення присяги, що його доконав американський лижвар Ерік Гайден, з кліток випущено 5,000 голубів і 20,000 різнокольорових балонів з олімпійськими позначеннями.

Фактично ігрища почалися ще у вівторок, 12-го лютого, гокейними змаганнями. У першій rundі двох груп несподівано нерішучо виступив 2:2 добилися американські гокеїсти у зустрічі з шведською збірною.

СВОВОДА SVOBODA

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT MONDAYS AND HOLIDAYS BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

FOUNDED 1893

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущення за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65% міс. За кожну зміну адреси — \$0.50. Чеки і "money orders" не відправляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблеми виховання молоді в СССР

Можна б сказати, що кожна країна, яка хоче затримати сильною і монолітною своєю державною системою повинна і має повне право на виховання молодого покоління по лінії цієї ідеології, яка є напрямком духовного життя її народу. Але, тут можна б додати деяке доповнення, що, правда, кожна країна має право виховувати молодість, йдучи послідовно за своїми ідеалами, але її, тобто держави, в ніякому разі не можна... калічити духовної структури молоді, затривувати її позитивні прояви індивідуалізму, змушувати думати і діяти в розрізі її переконань і ідеалів, а не сліпо слідувати до фарисейства і забірності, а це саме має місце у Союзі Радянських Союзів, уряд якого на всякі лади пробіває „виховувати“ молодість в атеїзмі і по лінії творення „радянської людини“, підраиваючи тим самим національні перли, зокрема у молоді в Україні.

Прочитуючи союську пресу, а зокрема київську газету „Молодь України“, шоденно на її сторінках заважимо статті на тему різних негативних проявів серед молодого покоління, до яких їх доводило ніщо інше як саме забірність союської системи з її невідступною „супутницею“ пропагандивною машиною, яка продукує різні гасла, пустопорожні заклички і похвали найбільш „опікунці“ молоді — Комуністичній партії. В результаті це доводить до вандалізму, пияцтва, нешанування батьків, брак зацікавленості в праці, в науці тощо.

Намагаючись включити молодість в „комуністичне творення“, союські відповідальні політики силують її на „добровільний“ вїзд на працю в Сибірські тайги на будови Байкало-Амурської Магістралі (БАМ), в „комсомольсько-молодіжні ланки на селах“, до боротьби з „ворожою ідеологією“, до праці на так званих „суботниках“, до брехливих слів у пресі, промов, до атеїзму, „наука“ якого, як відомо, не принесла бажаного результату, бож і даліше лопотить безсміслена черга агітаційних статей, звернених до молоді, в яких можна вичитати безсилля союського політичного пропагандистського апарату.

Але ж треба шукати винуватого і більш ефективних способів впливу на молодість. Останньою в газеті „Молодь України“ у редакційній статті п.з. „Виховання юних — комсомольська проблема“ редакція бідкається над цим, яким би це способом заставити молодість до цього, щоб вона була „учасником комуністичного творення“. Про це мріють комсомольські „ватажки“, педагогічні наставники, які досліджують, йдучи за постановами ЦК КПСС, „дбають про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи з молоддю“. Постанови між іншим, щоб підсилити „бойовитість комсомольської організації“ доручують їй „слідкувати“ за цим чим живе виробничий, науковий, чи студентський колектив, чим живе кожен юнак чи дівчина, щоб „залучувати“ молодих школярів до роботи на вузьких підприємствах, до роботи на будівлях нових шахт. А щоб це виконати, — пишеться у передовій, — потрібно „комплексні плани ЦК ЛКСМ України“ проведених „спільно з міністерствами, творчими спілками та іншими організаціями“.

І коли повернутись до попереднього питання, де шукати винуватих в прогрі у „вихованні“ молоді, — то редакція згаданої газети вже має готову відповідь: перш усього тут винуваті деякі комітети ЛКСМУ, які „слабо вивчають зацікавлення підліткового покоління“, а також окремі комсомольські організації, які мало дбають про „глибину і конкретність“ виховної праці. „Треба вести виховну працю творчо, наступально. Необхідно наполегливо добиватися, щоб кожна молода людина зростала свідомим громадянином, сумлінним трудівником, гідно продовжувала славу традицій радянського народу“, — говорять автори редакційної статті, не згадуючи ні словеском-про саму рабовласницьку систему, яка в першу чергу є причиною інертності молоді і її втечі від громадських обов'язків. Тут мимоволі насувається давня, і як же повна здорового глузду, народна пословиця: „Силуванням конем далеко не заїдеш“.

Володимир Косиць

ЧИ БУДЕ ВІЙНА?

Досі політична рівновага сил у світі базувалася на політиці „атомового відраджання“: ніхто не наважується перейти певні межі в своїй експансії зі страху, що атомовий конфлікт принесе йому остаточну поразку і знищення. У ситуації повної неперспективності прямих союсько-американський конфлікт виглядає неможливим. Хіба, що Кремль певний своєї перемоги. Покинувши вигляд, що він цієї певності не має. Але навіть якщо він війни боїться і не хоче цього він не покаже, бож боїться, щоб його страх не використано для його послаблення внутрі імперії.

У цьому випадку більшість політиків стараються мати довіру до „розсудливості“ державних мужів. Біда в тому, що, як це заважає французький професор міжнародних відносин Ж.-Б. Дюррозель, — крім „розсудливості“ є також божовість (наприклад, фанатизм) і незграбні державні мужи. На його думку, як американські політичні мужи, так і союські виявляють неспівмість в своїй політиці вже від п'ятих років. Він подає приклади („Ле Фігаро“ з 9-го січня 1980). У наслідок своєї невмілості політики Америки спричинили тут і там порожню, яку зовсім природно заповняє СССР, думаючи, що це єдина розумна політика.

Звичайно війна починається лише тоді, коли пуга, що її хоче зачати, є певна і свідомо, що: 1. вона має чисельну перевагу; 2. вона має перевагу у рішачій зброї; 3. вона є певна, що її стратегічні плани заплановані успішні; 4. вона певна, що противник вже є, або що прийде до його остаточного морального розкладу. Ж.-Б. Дюррозель вважає, що перевага СССР у трьох перших пунктах не є децидуючою і Москва це знає. Що ж до четвертого пункту, то нічого це не програє. Зворот усе почався. Приходить опам'ятання і пробудження, зокрема саме в Америці.

Опам'ятання — це в першу чергу свідомість, що існує зовнішня небезпека для країни та що оборона можлива лише в рамках нації. Опам'ятання — це також відмова бути поневолені, невільником. Це — боротьба за свободу, задля якої варто пожертвувати грішми, спокоєм, навіть життям. Так постає довіра до себе і своїх сил, так мобілізується енергія нації. Кожне напалася, якщо хоча виграти війну, мусить брати це до уваги.

Крім гоню до експансії, спричинником війни можуть бути стратегічні міркування, які зрештою можуть навіть у якійсь мірі слугувати для роззброєння противника. Кожна пуга, а зокрема це відноситься до теперішніх двох надпотуг — СССР і ЗСА — має тенденцію до стратегічного забезпечення своїх стратегічних крил, своїх кордонів. Для цього вона хоче мати віддані і безумовних сусідів, або навіть вважає за потрібне взяти їх під свою безпосередню контролю. Цю політику зокрема викликає на практиці Союз, який завжди змагав до того, щоб оточити себе сателітами (або щоб бодай мати прихильну партію у сусідній державі).

Ситуація комплікується тим, що під впливом марксистської термінології прийнято, що імперіалізм існує лише в капіталістичному світі, а соціалістичний його не знає. Тому так велике розуміння до того, що СССР має своїх сателітів, бо мовляв це для його безпеки, згідно зі стратегією „оборонних валів“. Отже, тому, що Афганістан безпосередньо сусідє з СССР, ця країна в руках противника СССР є постійною загрозою для Москви. А в руках Москви, вона стає оправданим оборонним валом, потрібним для безпеки СССР.

(Продовження буде)

Я. Гайвас

ЗА ПОЖВАВЛЕННЯ І ЗОСЕРЕДЖЕННЯ АКЦІЙ

Нікому не відомо, як розвинується подія в найближчому часі. Однак вже тепер можна сказати, що світ має доволі російських розбійів і більшовицької нахабності і змушений до протизаходів. Ми ж — частина світового світу. В зміцнюванні того загального спротиву ми також мусимо без проволонки приступити до поживлення акцій на всіх відтинках життя та до максимального їхнього зосередження, щоб використати повністю наші, поки що такі незначні, сили й засоби.

Очі звернені на провід Афганістані, попереджена роками інших акцій, пов'язаних в один загальний більшовицький план наступу, породила кризу, яка мусила прийти раніше чи пізніше. Народи відчували загрозу з боку червоної Москви для своїх свобод, для свого способу життя, для самостійної життєвої творчості.

Як звичайно в такій ситуації буває, очі всіх звернулися до проволонки, до людей, які ведуть і відповідають. Мабути найбільше характеристичними під тим оглядом ЗСА. ЗСА — це країна індивідуалізму, неформальності демократії, а в парі з тим країна непогамованого і несконтрольованого лібералізму. В ЗСА належить до доброго тону критикувати, знецінювати, понижувати державну владу, навіть критикувати дії президента, осмішувати бюрократію, як апарат нездар і дармоїдів.

Але це так у „нормальних“ часах, коли кожен „має свій розум“, кожен „веде свій бізнес“, коли кожен мудрий і на свій лад вів би країну і упорядковував цільний світ. Та коли ж небезпека стала перед брамами Америки, а громадяни її усвідомили собі це, голови обернулися в бік Президента. І ті самі, які вчора не шкодували дошкульних і злобних заваг від його адресованої, як проповіді анархістичних гасел, „Чим менше влади, тим краще“, сьогодні так само голосно, але це голосніше, гомонять: „Нам треба сильного Президента“, „Президент заслабший“, „Президент нерішучий“, „Президент має вести наряд, а він цього не робить“. Ясно, що біда навчила розуму.

Американці дістали свою історичну лекцію, але дістанемо її й ми. І в нас уже від років іде акція розділення нашої проволонки у всіх галузях нашої життя та нісезя наших провідних діячів. Хто тільки виростає понад загаль, хто робить більше і знає більше — по головці його. Національний спорт стало вимішувати з болотом навіть тих, хто вже десятки років стоїть на чолі своїх угруповань веде перед у починах громади, показав себе в різних ситуаціях. А коли сьогодні надійшла криза, ті самі, вчора з шумом і насолодою стягали вниз наших провідних діячів, з не меншим шумом ліментують „ми не маємо проволонку“. Еге ж не маємо його, але що ми зробили, щоб його виростити?

Із голосів американського суспільства і преси бачимо, що ця країна опам'ятується. Суспільство і преса починають розуміти, що без Вашингтона було б важко збудувати ЗСА, що без Лінійської ледве чи врятовано б єдність країни, що без Трумана і його радикальних та рішучих потягень, які він робив, не чекаючи порад і ухвал широким греміюм, була б пропала Греція, Південна Корея, а за ними може й багато дечого іншого. Чи зрозуміємо й ми, що провідних людей треба цінити, без огляду на те, чи вони в нашому ближньому колі, чи ні, що їм треба дати нагоду рости, що їм треба коригувати, а не змішувати з болотом? Без проволонки верства, без провідників — народи й суспільства безсилі й безрадні. Нарді провід, суспільство і провідна верства — це два чинники, без яких не робляться великі національно-суспільні рухи, ані не постають тривалі цінності.

Кожному належить шанса Чим більше слабне політичне життя, тим більше зростає нетерпимість, виключність і зазнайство. Непорозуміння само розумілого права кожної існуючої групи, організації, товариства поза тим, до яких належимо ми, на існування, ріст і розвиток, на вияв національної і суспільної ініціативи є нашим великим недоліком. Доходить до таких дивовиж, що коли ініціативу проявляє не моя, а інша група, коли не моя, а інша намагається піднятися на вищий рівень, коли не моя, а інша шукає розгорнення своєї діяльності, то постає голосне невдоволення, мовляв, ось „вони“ намагаються домінувати над суспільством, вирости понад існуючі.

А тим часом, це є загроза суспільного життя. У кожному народі і кожному суспільстві кожна організація, згуртування має право демократичними засобами, тобто не насильством, змагатися за провід, за керівні становища. На це ті організації і згуртування є. Чи ж маємо всі сидіти, позакладавши руки, щоб не вибитися понад інших, не осягнути краєвих успіхів від них, не бути сильнішими? Чи ж маємо не робити більше, краще, успішніше від інших? Якщо б така постава запанувала в нас, то постійний спадок нашої життя невідминний. Кожне згуртування, як і кожна людина, має не лише право, але й обов'язок шукати нових засобів, добиватися нових успіхів, а тим самим підносити ціле наше життя на вище плечо. Кожному належить однакова шанса, „наш“ він, чи ні, добиватися успіхів, рости, завоювати краще місце в групі.

маді. За таке належить признання і подяка, а не пригора болота.

За єдність акцій

Останні події на світовій арені, безсумніс обнаження відражливості імперіалізму потягли світ, а нас поставили перед важким питанням: що робити в цій ситуації? Що робити вже сьогодні, а що приготувати на завтра?

Ясно, що кожне угруповання мусить робити те, що в них на такий випадок намічене — тільки зі збільшеною енергією. Хто не знає, що робити у своєму гурті, хто заскочений, той, очевидно, не приготований до життєвого іспиту. Але в такій критичній ситуації, як сьогодні, більше як будь-коли перед тим існує konieczність якихсь спільних заходів, спільних виступів, а навіть спільного фронту; коротко, спільної акції. Свідомість цього швидко зростає у нашій громаді. З нею рідяться різні проекти розмов, нарад, конференцій, „круглих столів“, тощо. В тій складній ситуації, яка в нас останньо витворилася, заки ще прийде до заходів, треба заставитися, чого нам треба і чого не треба, що ми можемо зробити і чого зробити не можемо.

Насамперед ми мусимо перейти до денного порядку над посталими останньою труднощами й розходженнями. На це наставлення мусить бути на збільшення нашої активності, на мобілізацію нашої суспільності, всіх наших сил. І це є можливість та конкретне завдання. Зате було б марно втратити часу знову запутатися у безконечні й беззмістовні розмови про „консолідацію“, як це в нас розуміють. Нам треба діл, а не зливи слів, маратонів безконечних „записаних“ пертракцій, як ті, які недавно закінчилися після майже тридцяти років пересправ, торгів тощо. Нам треба спільних, або принаймні синхронізованих виступів, масових виступів нашої суспільності, бож тільки такі виступи збільшать нашу силу й спроможність та; задемонструють її не лише перед нашим оточенням, але і перед нами самими.

У тій ситуації і в обличчя таких ділових розмов; наставлення повністю на спільні акції, зовсім невмісні й недоцільні та шкідливі взаємні обвинувачення й „шукання винних“. Так само нічого не дадуть тріскучі заяви і пустопорожні слова. Коли треба виявити силу, тоді слова багато не допоможуть. Слова мають свою вагу тільки на тілі сили. На тілі безсилля й нерішучості це звучить як декларация. Чи ми спроможні на ділові розмови й заходи, спрямовані на спільні виступи? Навпевно так! Бо значно легше відбутися конференції, ділову нараду та покликати комітет акції, ніж розв'язувати різні та завані принципи, а на ділі не раз псевдопринципи питання. І від того треба починати, бо це найбільше на часі.

З НАШИХ БУДНІВ

ЛИСТ У ВІЧНІСТЬ

Микола Понедіакові

У перших моїх словах посткротроно вибачаюсь перед Вами, Дорогий Друже, Миколю за те, що не пошанував Вас як належить у п'ять вже, сумну річницю з того дня, коли відійшли Ви від нас так передчасно, жити в той дім, що сен, аж за зорею!! Вибачте, що не був на жалобній Богослужбі, за Вашу чесну душу ані на поминальному обіді.

А то вийшло в мене таке діло, що ступило вже чотири тижні, як я залишив шпиталь, але ще дає парадую по-хаті в шпитальному халаті. — Ви сказали б „балахоні“, в якому я потроху нагадував пророка Анатолу Хомейні, — як жартують відвідувачі, — а дорога наша подруга Уляна Люболич обіцяла зфотографувати мене в такому гумористичному вигляді і вислати фотографію до ювілейного числа „Лиса Микити“.

Так, Микола Васильовичу, це не багато бракувало, це не багато бракувало і був би я „гегулю“, за Вашим словником, — і, може, саме в цю пору ми сиділи б собі вдвох на якомусь небесному перелазі або в чистилищі на призбї і задували наші колишні гаслоролі на Союзіст, Верховні чи то на інших оселях...

Ви не повірите, яке інтересне фото з минулорічного вакаційного сезону в Гантері зберігався у мене поміж пам'ятковими світлинами! Ото сидимо ми вдвох з дорогим нашим приятелем Ехом у товаристві двох прекрасних молодівиць: Надії Світличної і Ріси Мороз — уявіть собі!!

Знаю я, знаю, що в цьому місці Ви, своєю звичаєм, підморгнете лукаво бровою і скажете: „Даруйте, Іване Стєпановичу, але тут Ви таки здорово пробрехались, або Ви похвалились здурити таким чесним товариством, підмешаному стані бувиш!“

— Йй Богу, що правду кажу! — побожую тоді перед Вами, а що до вишвання, то мені докторським законом заборонено зустрічатися з чаркою! Пригадуйте нашого знаменитого приятеля, д-ра Каїментія Рогозінського, і каря закоханого в старовинних українських іконах? Оце тільки вчора він накивав мені палецьком і сказав: „Авже смірновоки, то вам ані понюхати не можна!“

— Так, переводиться козацтво! — сказав би в цьому місці славетний корифей нашого театру, Йосиф Йосифович Гіряк... А сам же він, нірочку, щоб здоровий був, це не раз потягав з хлопцями традиційного конячку в знаному клубі Івасівки, — за що йому честь і хвала та веселого його — 85-річчя!

І к е р

Д-р М. Бойко

РЕГІОНАЛЬНА БІБЛІОГРАФІЯ В УКРАЇНІ

Донедавна не відділяно регіональну бібліографію від загальної, але від 1962 року в Бібліотечному Інституті Харківського університету І.І. Корнейчук почав читати лекції на цю тему, яка в 1964-1968 роках появилась трьома випусками, подаючи дані за передреволюційний період аж за 150 років часу. Це вказує, що в Україні тепер переважає думка переставити бібліографічну працю з „вищих кіл“ на „нижчі“ головні під опіку професійних одиниць, які визнаються на місцевих умовах і потребах. З публікацій видно, що йде намагання відокремити регіональну бібліографію від „республіканської“, перша займається вивченням означеної території, а друга — території у межах державних кордонів. Причому перший ряд бібліографії є фундаментальною основою другої, бо не маючи зібраного матеріалу по районах, годі було скласти Національну Бібліографію.

Дореволюційний період

Дореволюційний період починається від харківського журналу „Український Вєстник“ (1816-19) з рубрикою „Бібліографія книг виданих у Харкові“, що їх відітновано за 1779-1831 роки. Зо всіх видань — 80, що появились в Харкові, до списку занесено тільки 41 назву, що мали місцеве значення. До тих назв були додані анотації з поясненнями, часто з додатком місцевого патріотизму. Бібліографічну роботу названого періодика продовжив „Український журнал“ там же (1824-25). В 1828 році виникла думка скласти „Словар письменників Харківщини“, до якого зібрано 41 імені, із яких 120 були випускниками Харківського університету. Список опубліковано в „Московському телеграфі“, 1828, ч. II. (В дальшому деякі назви будемо українизувати)

Бібліографія місцевих друків і біо-бібліографія, що виникла на Харківщині, викликала інтерес до літератури крайознавства, який зародився і в Південній Україні, в Одесі та захопив й Крим. В цій місті збіглися торговельні артерії світа, звідси починалися й міжнародні зв'язки. Перша крайознавча праця появилась в 1834 р. французькою мовою п.з. „Каталог видань“, у яких згадується „Крим“ в „Путівнику про Крим“, француз Монтандона. В ній було згадано 50 назв, головню чужомовні публікації до 1830 року.

Бібліографія крайознавства значно підсилася, головню від 1838 року, коли по всіх губерніях України почали друкуватися „Губернські Вєдомості“, спершу Волинські, Катеринославські, Київські, Подільські, Полтавські, Таврійські, Харківські, Херсонські та Чернігівські — всі російською мовою. Кожне число мало два роди матеріалів: офіційні та місцеві. Перші „Херсонські ГВ“, в 1847 році опублікували „Список деяких джерел до вивчення Новоросійського краю“. За тим послідував список літератури геології Донбасу та списки письменників Полтавщини у видцезаваних обласних часописах. Це скромний початок регіональної бібліографії першого 50-ліття XIX ст.

Другу половину XIX ст. захопила стихія складати статистичні, географічні, топографічні, етнографічні і т. д. збірники. Слід припускати, що ті заголовки мали на меті приховати матеріал від строгої цензури того часу. Українська мова була заборонена. Видатний наш історик Лазаревський, викінчив студию Лівобережної України „Опис Малороссии“ в 142 т. Ці видання опісля зазублювалися за „Малоросійської збірники“. Усього було приготовано коло 200 випусків. Лазаревський був автором праці „Указатель источников для изучения Малороссійского края“ (т. I, СПб, 1858); „Українська літературна літопись“ (по-російськи жіночого роду). Правда, праці Лазаревського, поруч місцевої прислужливості і національній українській бібліографії. З метою крайознавчого вивчення Лазаревський підходив до Чернігівщини, де було багато спірного з Московщиною. Він був подав ініціативу оснування Чернігівського губерньського архіву та при ній музею, що називався „Музей українських древностей“.

С.І. Пономарів в 1862 році склав „Показчик до статей

про Полтаву і губернію, 1773-1861 та про великих людей Полтавщини“, але цю працю не опубліковано. Г.А. Милардович склав показчик до ЧГВ (Чернг. Губ. Вєд.), 1838-1858. Почалися заходи ретроспективної бібліографії, що її почав поміщик К.У. Фойтг, начальник харківської ученої округи; він підняв видати список усіх видань Харківського університету, але його стаття має часті пропуски. А.П. Рославський-Петровський видав „Опыт історії Харківського університету“, в ній він виказав 210 назв. У тім же часі послідували такі біо-бібліографії, як: В.І. Аскоковський „Київська духовна академія“; Міхневич, Ринельський — „Ліцей в Одесі“ та інші.

У наступних десятиліттях (1870-1890) в ділянці регіональної бібліографії багато зробили Харківське Історично-Філологічне Товариство. Велику роботу провів П.С. Єфименко. Він опрацював книжку „Указатель источников для изучения Малороссійского края“. Він перший поставив вимогу видати довідник українознавчої літератури. А також він разом із Лазаревським і Милардовичем були ініціаторами „Списку продукції і Чернігівської друкарні ХХІІ-ХХІІІ ст.“ „Чернігівський листок“ ч. II, 1863. Працював Єфименко, будучи і на засланні та після нього. В 1880 роках П.С. Єфименко пропонував видати біо-бібліографічний словник українських діячів.

Після припинення „Українського журналу“ в 1825 році, на протязі 12 літ бібліографію вів „Харківський календар“ (1882-1893). Немало зробив Г.С. Черняк, він співробітничав в архівних журналах, багато публікував матеріалів про Харківщину, уважаючи за потребу вивчення Слобідської України. Коло 1890 року заходами Д.І. Багалія, почав підготуватися біографічний словник викладачів Харківського університету. В 1884 році з нагоди 50-ліття Київського університету В. С. Іконіков опублікував „Біографічний словник професорів і викладачів імператорського університету в Києві“. Дещо пізніше А.І. Маркевич видав такий же словар Одеського університету. І. А. Устінів, був автохтон Харківщини, видав „Літературу про Харківську губернію“, що була першою повнішою крайознавчою бібліографією; 1887 р. А.Н. Леонтьєв видав біографічний довідник про Херсонську губернію з 3,625 назвами. Знову Тавричеська науково-архівна комісія

почала друкувати в Симферополі „Тавріка“ (Крим і Тавридія) випусками 1894-1902, 11,000 назв. Це була поважна праця. Усю працю перевели А.І. Маркевич, зроду білорус, уродженець Берестя, випускник Варшавського університету.

Наприкінці XIX ст. почали появлятися показчики до неофіційної частини „Губернських ведомостей“ приналежних областей України. І. П. Новицький склав цінний показчик до видань Київської археографічної комісії, 1844-1890. „Руская историческая библиография“, В. І. Межова майже всеціло була надрукована на регіональній літературі, іноді внесені цілі розділи. Коротко перед Першою світовою війною оснувалося Товариство Любителів Природи в Кам'янці Подільській, яке розгорнуло широку бібліографічну діяльність; А.Н. Прусевич протягом 1912-15 рр. видав три випуски п.з. „Бібліографія природи Поділля“, опісля показчик до медичної та гігієні Поділля за 1714-1913 роки. Інтенсивно розроблялася бібліографія і показники до геології областей України. В цім часі почали появлятися бібліографічні праці сусідньої Басарабії. Тоді багато матеріалу, зокрема етнографічного, було влучено в російські бібліографії, як, наприклад: „Бібліографічний указатель русской этнографической литературы, 1700-1910“, Д.К. Зеленина. Велику роботу провів „Харківський збірник“, часопис „Южний край“. Почали появлятися каталоги, словники про Полтавщину, Крим (Таврида), Чернігівщину, Київщину, тощо. Деякі з них не здійснено, мабути із-за цензурних причин.

Бібліографія в Західній Україні

Бібліографічне зрушення сюди прийшло досить вчасно. В 1772 році Галичина підпала під владу Австрії. Приблизно з рік бібліотека Львівського університету вела обов'язковий список німецькою мовою дарових примірників, що друкувалися на терені області. Польський бібліограф Естрайхер у 1859 році опублікував „Письменніцтво в Галиції“, 1849-1850“, в ньому відітновано й українські видання.

(Продовження буде)

Торонто в століття Симона Петлюри

Українська громада у вільному світі в 1979 році гідно відзначала століття народження Головного Отамана військ і флоти та Президента Української Народної Республіки, Симона Петлюри. Відмітити цю дату заклали наші громадські провідники, Президія СК-ВУ та Президія Комітету Українців Канади. І не диво. Бо Симон Петлюра — це не тільки символ визвольних змагань: Петлюра та його доба — це вічна Українська Держава, визнана багатьма державними урядами.

Українська громада Торонто під проводом Комітету Українців Канади гідно, з повагою відмітила ці світлі роковини. Діловий Комітет видав невелику брошуру, де для молоді в доступній формі поданий короткий життєпис Симона Петлюри. Цю естетичного вигляду брошуру з гарним портретом Головного Отамана було роздано всім шкільним дітям міста Торонто, як рівнозначним Прохвилюєвській Раді КУК розіслано до всіх осередків КУК Онтаріо.

Постать Симона Петлюри та доба, в якій він діяв, вимагає безперервних наукових дослідів. З цієї ціллю в рамках святкування відбулася 17-го листопада 1979 року в Інституті св. Володимира Наукова Конференція, присвячена 100-літтю Симона Петлюри, влаштована Інститутом ім. Симона Петлюри (Торонто-Філадельфія). Доповіді виступили: проф. д-р Ярослав Б. Рудницький — „Апелізація Петлюри“; д-р Олександр Підгайний — „Київська організація більшовиків у листопаді 1917 р.“; проф. д-р Микола Степаненко — „Симон Петлюра — дослідник української культури“; та проф. д-р Олег Підгайний — „Жидівське населення на Україні під час Визвольних Змагань“.

Варто тут відмітити, що саме в час 100-літнього ювілею Інститут ім. С. Петлюри видав незвичайно потрібну й корисну працю Олега та Олександра Підгайних „Simon Petlura — A Bibliography“. Ця книжка, видана українською та англійською мовами, подає список майже всіх доступних праць, статей, збірників і подібного про Симона

Петлюру та є цікавим і цінним матеріалом для сучасних і майбутніх дослідників визвольних змагань.

У неділю, 25-го листопада м.р., у заповнений Катедрі св. Володимира відбулася Соборна Панахида, яку відправили о. Ференці, о. Харина та о. Божик. Запалені свічки в руках присутніх, участь молодечих організацій Пласту, СУМ-у й ОДУМ-у та ветеранів зі своїми прапорами та національним співом церковного хору виступили особливим настроєм. Того самого дня в залі Вест-Торонто Секондарі скул відбулася святкова академія. Програма була не довга та гарно мистецьки виконана. Програма почалася виступом — „Головному Отаманові українські діти“: після внесення прапорів молодечими організаціями на гарно прибрану сцену вийшли малі діти — Марія Петрусів і Максим Троїан, і зложили під портретом Симона Петлюри дві китиці квітів від дітвори Торонто. Тоді Максим Троїан відважно продекламував вірш Леоніда Полтави — „Наша Батьківщина“. Коротким і змістовним словом академію відкрив д-р Остап Соколюкський, заступаючи д-р Ореста Рудзика, голову Комітету Українців Канади, Відділ Торонто.

Хор „Бурлака“ при Станції Братства колишніх вояків Першої Української Дивізії УНА в Торонто, під мистецьким керівництвом Олега Хмеля, з доброю інтерпретацією виконав „Блажен Муж“ (обр. А. Гнатюшина) з сольоспівом Василя Драбика та „Вічний революціонер“ Івана Франка, музику Миколи Лисенка.

Святкову доповідь „В століття Симона Петлюри“ виступила м-р Оксана Бригун-Соколик. Дуже добре опрацьована й виголошена доповідь справила глибоке враження на присутніх. У доповіді прелегентно характеризувала Петлюру, як журналіста, воєводу, державного мужа та підкреслила його вплив на національну свідомість рідного та вихованого на чужині покоління. Елеонора Бербенек-Білінська, кольоратурне сопрано, з чуттям проспівала „Місяць ясний“ — арію з опери „Запорожець за Дунаєм“, муз. С. Гулака-Артемовського; „Є на світі до-

ля“ — слова Шевченка, муз. А. Кос-Анатольського, та „Любіть Україну“ — сл. Скорі, муз. Фоменка.

Вдалим був дебют молоді Українського Театрального Ансамблю під мистецьким керівництвом Євгенія Чайки й Бориса Дніпрова. Вони виконали літературно-музичний монтаж: „Житимуть завжди ідеї Симона Петлюри“. Участь брали: Артем Стрижовець, Ігор Рибак, Рената Хабурська та Стефан Дмитрів. Монтаж підсилює добре підібраною музикою, у фіналі якого звучать дзвони св. Софії; його написав Борис Дніпровий.

На закінчення хор „Бурлака“ відспівав „Бандуристе, орле сизий“ — сл. Шевченка, обробка Я. Орлова, зі сольоспівом А. Сороки; „Хор браців“ — слова Шевченка, муз. Лисенка, зі сольоспівом В. Драбика, та „Грай, бандуро, грай“ — сл. Луденка, муз. Шамо, після чого хор з присутніми на залі заспівав Український Славень. До успіху музичної частини програми причислилася Оксана Жолкевич-Криховецька, яка акомпанювала співацьку, та Михайло Бубна, що акомпанював хором.

Помимо того, що реклами для конференції й академії була дуже добра, на обидвох імпрезах могло бути багато більше людей.

Відзначення Річниці...

(Закінчення зі стор. 1)

людні в парафіяльній залі української православної церкви св. Андрія відбулася Святкова академія з нагоди Акції Незалежності і Соборності України.

Свято розпочато внесенням українських прапорів та американським гімном, що його виконав церковний хор парафії св. Андрія під диригентурою Данила Садового. Хор далі відспівав: „Шумить гуде дівровонька“ — М.О. Гайворонського, „Прощай село“ — М. Леонтовича; „Коло млина“ — М.О. Гайворонського. Вітав гостей, відкривавчи

Також не є здоровим явищем, що, коли центральна організація громади — КУК, влаштує академію на пошану голови Української Держави, в той сам час деякі організації відбувають свої власні імпрези. Вбудучини Комітет Українців Канади повинен краще координувати імпрези своїх складових організацій.

Відзначення століття народження Симона Петлюри було успішною імпрезою. Свідомою частиною української громади в Торонто черговий раз показала, що вміє оцінити та шанувати Крайних Синів свого народу.

Василь Я. Горбаль

Д-Р І. ФЛИС...

(Закінчення зі стор. 1)

Святою академією, інж. Конрад Гусак, голова Відділу УККА в Бостоні; він виконав коротке Слово, чому ми рік-річно святкуємо це велике Свято.

Головним доповідачем Свята був д-р Ярослав Падок, голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, який у своїй добре підготованій промові говорив про значення цих двох Актів, які відновили українську державу, злучивши всі наші землі в одну Соборну Україну. Д-р Падок провів адалі паралелі, поміж сучасними подіями на міжнародній арені, і подіями понад 60 років тому в Україні.

Прокляття від губернатора штату Массачусетс прочитала Роксана Шудлюк, а Прокляття від посади міста Бостону, міських Радних та республіканського кандидата на президентів Рігена, прочитала Марія Галонжа, виховниця СУМА.

На святі був присутній дорогий гість від наших сусідів литовців, Алекс Чаплік, президент Визвольної Литовської Ліги, від імені якої він вітав українців, і висловив свою віру, що це буде вічна Україна і Литва.

Магістер О. Шудлюк, після короткої промови англійською мовою про ціль і значення нашого Свята, згадав також про те, що наріжні в Москві реалізації і агресії в Афганістані та про те, що вільний світ повинен рішучіше на такі вчинки Москви реагувати.

Він також прочитав резолюції, в яких ми домагаємося звільнення України, українських політичних в'язнів, як всіх держав, окупованих Москвою. Ці резолюції одногласно ухвалені й переслані Президенту Америки та його сенаторам.

Мистецькою програмою керував Володимир Федорів, культурно-освітній референт Відділу УККА в Бостоні. Першими виконавцями були учні Рідної Школи з спільною декламацією Лесі Храпливої „Заграють Дзвони“. Дві пластунки віддекламували вірш „Двадцять другого січня“. Заслужений громадянин Бостонської громади Іван Банадига виконав вірш власного укладу „Люба Україно“. 25-й Відділ Юнацтва СУМА ім. Бережани в Бостоні виконав слідує чотирьох віршів: „Україна“ та пісню „Гей, там на горі Січ іде“ виконали наймолодші юнаки й юначки; вірш „Мій край“ Романа Купчинського віддекламувала юначка Лариса Михайлів; пісню „Збудись, Україно“, проспівали члени молодшого і старшого юнацтва СУМА. Далі Юнацтво СУМА виконало такі народні танці: „Соняшники“ — старші й молодші юначки; „Козачок“ — молодша юначка Павлет Міліні; „Дівочий сон“ — юначки; „Запорожець“ — молодші юначки. Діти Рідної Школи, Пласту і СУМА були добре підготовані, за що признання належить їхнім учителям.

Хор української католицької церкви Христа Царя під диригентурою Степана Дацька відспівав пісні: „Вкраїно — мати, кат сконав“, „Хлопці, підємо“, „Ко заче, ко заче“, „Марш Куреня бойків“.

Володимир Федорів дякував усім виконавцям Свята та громадянам за присутність на Святі. Відділ УККА в Бостоні дуже вдячний д-ру Ярославові Падоків, що прибув до Бостону за головного доповідача на Свято і зацікавив Бостонську громаду. На закінчення відспівано український національний гімн.

ЧИ ВИЇХАЛИ НЕБАЖАНІ ІРАНСЬКІ ДИПЛОМАТИ З АМЕРИКИ?

Вашингтон. — З 226-ти іранських дипломатів у цій країні, які в середині місяця січня дістали суворий наказ з Державного департаменту США виїхати з країни, лише 49 з цих урядників за останнім перерахунком виїхало або в процесі виїзду. З тих, що не виїхали, найменш 37 осіб намагаються лишитися в Америці на постійно; 15 осіб очікують переселення, а 125 осіб взагалі не можна знайти.

Виховують молодь...

(Закінчення зі стор. 1)

редньо згаданий, входять екскурсії „по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу“, по таких музеях, як: Леніна, Великої вітчизняної війни, як також відвідування військових училищ і ознайомлення з побутом вояків совєтської армії. В університет до кімнати — „революційної, бойової слави“ приходять теж різні військові „герої“, які учнів,

мовляв, „духовно збагачують“. Метою цього університету виховати юнаків — „в дусі справжньої готовності до захисту соціалістичної Вітчизни, любові до своєї армії і флоту“ — пишуть совєтські пропагандисти, які однаково гостро виступають проти армії в західних країнах і „готовності“ юнаків Заходу боронити свої демократичні країни.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У репортажі зі свята незалежності Естонії (Свобода з 14 лютого 1980), через помилку було подано, що це свято було з нагоди 22-річчя незалежності Естонської Республіки.

Насправді свято було з нагоди 62-річчя незалежності тієї балтійської республіки.

СОБІВАРТИСТЬ ДРУКУ ОДНОДОЛЯРОВИХ БАНКНОТІВ МОЖЛИВО БУДЕ ЗМЕНШЕНА

Вашингтон. — Урядовці Державного скарбу ЗСА внесли прохання до Конгресу затвердити нову методику друкування зворотного боку однодоларових банкнотів, що зменшить

кошт їхнього друку і шим заощадить платникам податків мільйони доларів щорічно.

Недотримання цього процесу, щоправда, є те, що фальшіванкам грошей буде легше підробляти під оригінал і тим уникати викриття.

КРАЇНИ СЕРЕДНЬОГО СХОДУ КУПУЮТЬ АМЕРИКАНСЬКІ ЦІННІ ПАПЕРИ

Вашингтон. — Чільні члени американського Конгресу підозрівають, що країни Середнього Сходу, багаті на нафту, користуються послугами банків у Швейцарії і Голландії, таємно закупаючи на більйони доларів цінні папери від Уряду ЗСА та американських корпорацій без того, щоб ці закупки були внесені в офіційні реєстри.

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Дорогого і Незабутнього МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

МИРОСЛАВА ДЕМЧУКА

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

в суботу, 23 лютого 1980 р., о год. 6:30 ранку

в Українській Католицькій Церкві

св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

при Семфорді Алені

Просимо Рідних, Друзів і Знайомих у цей день згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина — ЮЛІЯ

Дочка — МАРУСЯ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 14-го лютого 1980 року, відійшов у Вічність, на 82-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ШВАГЕР і ВУЯКО

бл. п.

ІНЖ. БОГДАН ПОПОВИЧ

бувший старшина УГА, учасник Визвольних Змагань.

ПАНАХИДА — в неділю, 17-го лютого 1980 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Спрінгфілд Авеню, Ірвінгтон, Н. Дж.

ПОХОРОН — в понеділок, 18-го лютого 1980 р., о год. 8:30 ранку, в похоронному заведенні Литвин і Литвин до української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., після на українській православній цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ОЛЬГА
син — ОРЕСТ
сестра — САБІНА СОХОЦЬКА з чоловіком ЮЛІЯНОМ
сестриня — ЯРОСЛАВА ШВЕЦЬ
сестриня — МАТВІЙ СОХОЦЬКИЙ з Родиною
Ближча і дальша Родина

У глибокому смутку повідомляємо усіх Знайомих, Приятелів і Земляків, що дня 14-го лютого 1980 року, в Нью-Йорку, упокоїлась з волі Всевисшнього, на 75-му році життя наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУСЯ

сл. п. паніатка

ЄЛІКОНІДА КІНДРАТІВНА БАЗИЛЕВСЬКА

ПАНАХИДА в суботу, 16-го лютого 1980 р., о год. 7-й веч., в похоронному заведенні Петра Ярем, 129 Е. 7-ма вул. в неділю, 17-го лютого 1980 р., о год. 4-й по пол. в катедрі св. князя Володимира, 160 Вест 82-га вул. в Нью-Йорку.

ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в понеділок, 18-го лютого 1980 р., о год. 10-й рано з катедрі св. Володимира на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Важким горем прибиті:

чоловік — о. протоієрей ВОЛОДИМИР
син — ЮРІЙ з дружиною ОКСАНОЮ і дітьми
ХРИСТИНОЮ, БОГДАНОМ і АНДРІЕМ
донька — ІНА СОЛОМОНЕ з чоловіком АРТУРОМ
і сином ТЕРЕНТИЕМ

Родина просить замість квітів на могилу, складати пожертви на Семінарії св. Софії, Культурний Центр в Бавнд Бруку і на Гарвардський Університет.

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу в Детройті, Міш.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у суботу, 1 березня 1980 р., о год. 6 по пол.

у залі Українського Народного Дому

при Мартін вул., ч. 4655, ДЕТРОЙТ, Міш.

із слідуєчим порядком нарад:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження прависловності Зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Візити уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Слово д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного передсідника УНС.
7. Дискусія над звітами.
8. Абсолюторія уступаючої Управи.
9. Вибір нової Управи.
10. Внески і запити.
11. Закриття нарад.

У Загальних Зборах зобов'язані взяти участь усі члени Управи Окружного Комітету, голови, секретарі та конвенційні делегати належних до Округу Відділів, а саме:

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504, 506.

Запрошуємо до участі також усіх членів УНСОюзу в Окрузі.

У Зборах візьмуть участь:

Д-р Іван Флис, головний передсідник УНС
Володимир Дідик, почесний член Головної Екзекутив УНС

Євген Репета, головний радник УНС
Роман Куропась, головний радник УНС

Якщо на означення години не явиться вимагана прависловний число делегатів Відділів, наради почнуться о годину пізніше, без огляду на кількість присутніх.

Роман Татарський голова
Ярослав Базюк фін. реф.
Григорій Корбик прот. секретар
Василь Папик реф. преси і кор.

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІАРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО в ЗСА

Відділ в Нью-Йорку

повідомляє, що

ТРАДИЦІЙНЕ

ПАТРІАРХАЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ

відбудеться

в неділю, 20 квітня 1980 р., в залі Українського Народного Дому

Слідкуйте за нашими далішими оголошеннями.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

пошукує

студентів на вищих роках коледжу і градуантів

НА ВИШКІЛ

як продавців Братського життєвого забезпечення

Добра платня і всі бенефіти.

Звертатись до:

Іван О. Флис, тел.: (201) 451-2200

Мілена Рудницька Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгортці із золотими буквами. 562 сторінок із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 5% ставкою податку

Відбулися загальні збори УЛТПА, Відділ Ілліной

Нова Управа Відділу Ілліной (сидять зліва): д-р Марія Фішер-Слиж, д-р Тома Воробець, д-р Роман Оришкевич, д-р Петро Харук — голова, д-р Роман Крупка, д-р Тамара Тимшорак, (стоять зліва) д-р Андрій Ріпешкий, д-р Ілля Ткачук, д-р Михайло Головатий, д-р Юрій Грицелак, д-р Юрій Процик, п-на Марія Грицелак, мгр Марта Роман, д-р Юрій Шербанюк.

Відділ Ілліной є найбільшим та найактивнішим відділом Українського Лікарського Товариства Північної Америки. Він об'єднує коло двох сот українських лікарів, дентистів та фармацевтів, більшість з яких живе в околиці Чикаго. Цей Відділ зорганізував в 1952 році, а заснували його люди ще тоді наші лікарі, які прибули з різних земель, одержали дозвіл на практику в стейті Ілліной та відчували потребу мати своє професійне товариство.

Протягом років зросло число активних членів, а як доказ призначення від усіх лікарів у Північній Америці в 1975 році до Чикаго перейшла Головна Управа УЛТПА. Чикаго виявився особливо пригодною грунтом для нашої студіюючої молоді, зацікавленої медичними студіями. Місто, яке носить назву медичного центру світу, має сім медичних шкіл, три дентистичні та одна фармацевтична. Чикаго дає добру нагоду нашої молоді, серед якої багато лікарів, закінчили тут медичні, дентистичні чи фармацевтичні факультети, а при тім, що особливо важливо, жити серед української громади, вивчити та зберегти українську мову та свою національну й релігійну приналежність.

Багато з членів-підприємців Відділу вже відійшли у вічність. На їх місце приходять молоді, нові градуанти медичних шкіл.

Цього року 22-гі загальні збори Відділу Ілліной є знаменитим тим, що вперше в історії Відділу нововибрана Управа складається з більшості з молодих.

Збори відбулися 16-го грудня м.р. у приміщенні ресторану „Комо“. Відкрив їх уступаючий голова д-р Роман Оришкевич. Він привітав присутнього на зборах голову Головної Управи УЛТПА д-ра Мирослава Харкевича, як теж делегатів Об'єднання Українських Ветеринарних Лі-

П'яніст Любомир Горницький (в 10-ту річницю смерті незабутнього Товариша)

Любомир Горницький народився 4-го серпня 1927 року в Бічу (повіт Ясло) в сім'ї будівельного інженера Зіновія та Стефанії з дому Лебедович. Старший брат Любомира — Ростислав був студентом філософії у Львові. Однак в 1941 році більшовики вивезли його на Сибір і з того часу слід про нього згинув. Любомир закінчив народну школу в Самборі. До гімназії ходив у Дрогобичі, а після зрілості (матуру) здав 1945 року в Державній гімназії в Лінці над Дунаєм, в Австрії. Після розгрому гітлерівського Райху опинився в Мюнхені.

Гри на фортепіано почав учитися на одинадцятому році життя. Вже 13-літнім хлопцем виступав на шевченківському концерті в Самборі. Через воєнні події перервав навчання музики. Щойно в 1947 році вписався до Staatliche Hochschule fur Musik in Munchen. Його вчителями були піаністи K. Arnold, R. Schmid i. Rembaum. 12 липня 1950 року Любомир закінчив фортепіанні студії в Мюнхенській музичній академії. В 1953 році переїхав у Мадрид, де удосконалював своє знання під керівництвом проф. Tomas'a Andrade de Silva (1954-1957). В тому часі дав низку самостійних концертів і виступав на радіо.

Найбільш продуктивним періодом у піаністичній кар'єрі Горницького були роки 1958-1959. 27-го листопада 1957 року Любомир взяв участь у „Симпозіумі сучасної музики“ (цикл концертів для поширення сучасної фортепіанної музики) під проводом піаністки Маргит Пінтер у Мадриді, де наш піаніст блискуче виконав три фортепіанні п'єси чеського композитора Клемента Славівського. В наслідок чого здобув нагороду та підписав контракт на концертне турне в 1959 році. В 1958 році роз'їжджався з концертами по цілій Іспанії. В тому ж році Любомир взяв участь у конкурсі піаністів Ф. Бузоні в Базелі (Швейцарія), де виконав „32 варіації“ ц-моль Бетговена

звернена на доповнення членства молодими лікарями та фармацевтами. В середу 9-го січня відбули перші сходження нової Управи, на яких намічено план праці на цілий рік. Першою імпрезою буде традиційний бал з бенкетом та презентацією дебютанток, який відбудеться в суботу 2-го лютого в П'єк Конгрес готелі.

Д-р Юрій Шербанюк, пресовий референт

Некролог в пам'ять Бориса Олександрова — Грибінського

Чи можна писати некролог про людину, з якою я не мав змоги особисто познайомитися? Чи можна висловити свою думку про поета, з яким нас в молодості розділяла нещасна річка Збруч, а на еміграції кордон Канади і Америки?

Якщо б ми були п'яністами — то наша путь ніколи б не зблизилася... Однак, людина, крім немічного тіла має в собі силу духа, і цей дух, ця творча думка — ідея проміною і зближає до себе, притягає немов магнет. Цією же силою притягнув мене до себе і бл. п. Борис Олександрів. Його поезія, в якій віддзеркалена його шляхетна душа, дали мені змогу пізнати його, оцінити, надхнули мене до творчості...

Правильно оцінив поезію бл. п. Бориса Олександрова Юрій Клен, коли писав: „Вірш його плинний, мелодійний, музичний, лється, як потічок, не знаючи загат. Може не буде перебільшенням сказати, що він є наймелодійніший з наших поетів, бо ту легкість, крилатість вірша знайдемо хіба в Сосюрі. Ті вірші так і просяться на музику...“

І найшов я у його поетичних творах незвичайну мелодійність, що мене спонукало скласти музику до його співучих слів. Так постали мною пісні, яких під шопу буде приблизно п'ятдесят.

Цей музичний альбом — це доказ, що я бл. п. Бориса пізнав, хоч і не знав його особисто... І музика, на його слова, це вислід його творчих досягнень, які зближили його душу до моєї. І хоч і далекий, бож ніколи не довелось мені його зустрінути, бл. п. Борис Олександрів остаточно мені близьким побратимом...

У його листі до мене, з датою 21-го червня 1979 року є такі його слова: „Сердечно дякую Вам за пісню, якою Ви справді зробили мені дуже приємну несподіванку... Але найбільш несподіванкою для мене було те, що, крім цієї пісні, Ви написали цілу низку музичних творів на мої слова...“

Це буде дуже значний вклад у збірку музичних творів на мої тексти... Крім Вас, музику до моїх слів написали: Г. Китаєвський, С. Сосюра, В. Голубицький, В. Селівський, В. Шутт та Недзведський. В. Голубицький прислав свої нотні аж з Києва...

Цей лист закінчується словами: „Справді шкода, що ми особисто не знайомі, але це може колись здійсниться, бож Торонто і Філадельфія не такі вже віддалені місцевості...“

І хоча не довелось нам познайомитися особисто (жорстока смерть вкоротила благородне, творче життя Поета, який загинув трагічно в автомобільній катастрофі в Торонто, 21-го грудня м.р., його поетичний стиль, його ліричні твори будуть назавжди близькими моєму серцю.

Роман Бородинський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 24-го ЛЮТОГО 1980 р.
ЧІКАГО, Іллі. Річні загальні збори Б-ва св. Юрія 379 В'їд., о год. 1-й по пол. в приміщенні при 841 Норт Вестерн авеню. Проситись чл. прийти. — М. Семків, фін. секр.

НЕДІЛЯ, 9-го БЕРЕЗНЯ 1980 р.
КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні загальні збори Т-ва Сокил 336 В'їд., о год. 1-й по пол., в кафе-ресторані св. Йосафата, 5720 Стейт Рд., Парма, Огайо 44134. Обов'язком всіх членів бути на загальних зборах. — В. Мовчко, заст. гол., В. Стригун, фін. секр.

ЧІКАГО, Іллі. Річні загальні збори Б-ва св. Володимира 114 В'їд., о год. 12 днів в парохіальній залі св. Володимира при 2250 В. Кортез. На порядку: звіти членів уступаючої Управи і К. Комісії та вибір керуючих органів на діловий рік 1980. З огляду на важливість справ у денному порядку привітати усіх членів обов'язково. Якщо на визначений час не явиться приписана статуту, тоді збори відбудуться в інший день при якійсь кількості присутніх і будуть правосильні. — Управа.

ПОШУКУЄТЬСЯ
Д-р ТЕОДОР КОРЕЦЬКИЙ, ветеринар. Хто знає бл. його, прошу телефонувати: Genevieve Bonislavski collect at (313) 939-8829 or (313) 271-8730

РОЗШУКИ
ІЗ ГОРНОБАВ АБО ІЗ ЗОЛОТНОШІ.
Писати: IVAN DRACHUN-AVRAMENKO 1540 Hobson Avenue Bryte, Ca. 95605

РОЗШУКИ
Українська Медична Харитативна Служба, кол. Український Червоний Хрест пошукує: ЗУБАР Михайла, сина Василя, нар. у Львові 1908 або 1909 р. АНАСТАС Катерину Сероготан, нар. в січні 1925 р., в с. Андріївці Софіївського р-ну, Дніпропетровської обл. ЛІМЕСКА Івана, в 1948 і 1949 рр. перебував у Кельні. ХІМНЯКА Григорія, нар. 1912 р. в Новосіпках, пошта Рудки, в 1945 р. перебував у Бранденбургу. ГАРАСІМІЮКА Михайла, нар. 1925 р. в Бабині б. Косова, мав під час війни працювати біля польської лінії. ЕНДЖЕВСЬКОГО Рікарда, нар. 1 грудня 1948 р., правдоподібно перебував в Англії. СІРЕДЖУКА Дмитра Васильовича, нар. 1921 р., в Космачі, р-н Косів. Після закінчення війни перебував у Зальцбургу. СУКМАНІВСЬКОГО Петра, правдоподібно перебував в Німеччині.

Хто знає бл. вище пошукуваних осіб, просимо подати на адресу: Ukrainian Medical Service u. Caritative Dienst e. V., 8000 Muenchen 2, Dachauerstr. 9/II, Deutschland.

РОЗШУКИ
Пам'ятники
з різних гранітів, ставимо на центральні св. Андрія в Баварії Бруку і св. Духа — відома компанія фірма

К. М. КАРДОВИЧ І ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКИЙ
CONSTANTINE M. KARDOVICH WALTER BIELANSKI
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 Tel.: (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, виключно, від 9-30 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо з'їдемо до Вашого дому з проектами і порадами.

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК
На медичні Темі
Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорітці із золотими буквами роботи мистця МИХ. ХАЛІВНИЧА. 736 сторінок. Ціна 3.00 дол.

СВОБОДА
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані мати 56-й стейтський податок.

DELTO GIFT SHOP

146 First Avenue New York, N.Y. 10009
ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХУСТОК, СВЕТЕРІВ, ОБРУСІВ, КЕРАМІКИ, ПОДАРУНКІ НА КОЖНУ НАГОДУ.
ZENON IWANYK (212) 533-2906

REAL ESTATE

КЕРГОНКСОН, Н. Я.
12 акрів, 1200 фт. фронтової дороги. Добра 8-кімн. дім. \$55,000.

Майже нова, модерна рачна, 3 спальні, 1½ акра, басейн, дуже приватне поселення. \$39,000.

13 апартаментів, дохідова по-сільсь. Все виномийне. Дуже добрий дохід. \$75,000.

6 акрів, 3-кімн. кабіна, потік, дуже приватно. \$18,000.

18 акрів, з довгим фронтом при Rt. 55. Вид на гори. \$2000. за акер.

KATES REALTY
Kerhonskon, N.Y. (914) 626-4141

BEAUTIFUL HOME
Catskill Area. 3 bdrms, dining rm, fireplace, rugs, paneling, 3 car garage, near many attractions, skiing. Asking \$35,000. Anytime. (914) 647-8973

FOR SALE:
Kerhonskon, N.Y.
2 bedroom ranch, furnished, 1.3 acr., view. Reduc. — \$31,500.00.
7 room ranch, fireplace, 2½ bath, sw. pool, 4 acr., view. Red. — \$43,900.00.

Also acreage.
Call — N. SURAWY BROKER
(914) 626-3551

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИРКА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Вальд-Бруку і перенесенням Тіла. Останній з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

ПОЛАГОДЖУЄМО

традиційні українські похороми для Ваших рідних. Обслуговуємо всі громади вже понад 50 років. Обслуга 24 години денно.

JOHN J. SENKO
(212) 388-4416 or (516) 481-7460

SENKO
FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

HEMPSTEAD
FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd. Hempstead, L.I., N.Y. 11550

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
5523 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 868-2478

191 Avenue „A“ NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-9630

Директор ІОСФІН СЕНКОВИЧ
Займає встановлення похоронів в квітцях, похоронів в квітцях, похоронів в квітцях.

HOLLAND AMERICA

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

впаштовує

7-ДЕННУ ПОДРОЖ МОРЕМ — КРУЗ до НАССАВ КОРАБЛЕМ ss ROTTERDAM

в суботу, 24-го травня 1980 — суботи, 31-го травня 1980 р.

Візд з Нью Йорку

- Щиро запрошується членів УНСОЮЗУ і їх родини взяти участь у цій казковій, відпружувальній подорожі та тиждень відпочити на морі, де буде відшукано надзвичайно обслугову та теплою голландською ввічливістю. Також буде 2-денна зупинка в Нассав, де закуплять романтичний острів, дає Вам услуги — свої гарні пісочні пляжі, риболовля на глибокій морі, гольф, теніс, райський острів з чарівним касино до гри і вечірніми розвагами.
- Цей 38,000 тоновий корабель, має 11 повністю охолоджуваних пасажирських покладів. Це дає Вам величезний ряд можливостей для Вашої приємності і комфорту — просторі кабіни, спортивні поклади, 2 басейни, кіно, 3 рази денно обильний і смачний харч, різноманітні програми з виступом професійних сил, 2 оркестри до танку, казино до гри, дискотека — багато більше.
- Ця надзвичайна вакація і подорож є впаштована спеціально для наших членів УНСОЮЗУ і своїх родин.
- Ідете з нами — будете вдякові! Зустрінете союзних приятелів та поробите нові знайомства!
- Будете робити, що Вам подобається у власному дозвіллі. Надзвичайно проведете час!
- Речень зголомшені до 31-го БЕРЕЗНЯ 1980 року.
- За докладними інформаціями телефонуйте або пишть сьогодні до нашого провідника тури

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040
Tel.: (201) 762-2827

ss Rotterdam

ТРИЗУБИ

Носить гордо українську національну емблему виконану з 14 і 18 каратового золота: в гарному стилі, для чоловіків і жінок, від 16.00 дол., також перстені.

Пишіть по дарову брошуру:
EMBLEMS OF THE WORLD
P.O. Box 1014 Philadelphia, Pa. 19105

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ЦІН НА ФУТРА І КОЖУХИ

Дякує минулорічні фасони нижче ціни продукції. Різночасно поручаємо чудові футра з мінки, куртки з лисиці та інших шляхетних шкур. Кожухи нашої продукції шиті з найкращих шкур європейських, французьких, аргентинських й американських. Виконуємо всі направи і чистення футер. На місці можна набити і зашити кожухи, мінки, джінсові матеріали і т.д.

GOLTEX CO.
Tel.: (212) 533-7236
Відкрито 7 днів у тиждні, від 10-6-01 веч.

28 First Ave. N.Y.C., N.Y.

М'ясо і ковбасні вироби

за німецьким виробом для смаку. Вироби у власній фабриці ковбас.

ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША яку найліпше люблять господарі і цілі родини. Зайдіть до найбільшої крамниці KARL ENMER.

KARL ENMER PORK STORES
Головна крамниця: Ridgewood - Brooklyn, N.Y. Фінлі крамниця в Нью Йорку і поза містом.

ПІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на центральні св. Андрія в Баварії Бруку і св. Духа — відома компанія фірма

К. М. КАРДОВИЧ І ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКИЙ
CONSTANTINE M. KARDOVICH WALTER BIELANSKI
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 Tel.: (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, виключно, від 9-30 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо з'їдемо до Вашого дому з проектами і порадами.

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК
На медичні Темі
Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорітці із золотими буквами роботи мистця МИХ. ХАЛІВНИЧА. 736 сторінок. Ціна 3.00 дол.

СВОБОДА
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані мати 56-й стейтський податок.

ІГОР СОНЕВНИЦКИЙ

Ігор Соневицький